

ORIMA® КОГДА ВСЕ РЕШАЕТ БЕЗОПАСНОСТЬ

ОРИМА®

СЕРТИФИКАТ БЕЗОПАСНОСТИ

- водосточные системы
- пристенные и кровельные лестницы
- снеголовители
- кровельные мостики
- фасадные кассеты

Производство и консультации:
ORIMA-TUOTE OY

Kankaantie 6, FIN-16300 ORIMATTILA
Тел. +358-3-872 1006 Факс +358-3-872 1010
www.orima.ru

Горное оборудование

Dextec Oy — предприятие, производящее специальное оборудование для разборки промышленных агрегатов, разработки горной породы в населенной местности, в том числе точечных взрывов.

Нашей продукцией являются вещество, используемое для разрушения горных пород и бетонных сооружений, бурильная и забойная техника.

www.ter-mite.ru

Dextec Oy Т. +358 40 501 2829
Espoo info@dextec.fi
FINLAND www.ter-mite.com

dextec

EHM-LASER

laser@ehmoy.fi HÄMEENLINNA
Т. +358 10 617 3510

Вы нуждаетесь в услугах лазерной резки?

У нас все оборудование нового поколения. Мы являемся одной из ведущих фирм в Финляндии, предоставляющей услуги в области лазерной резки.

Качественная работа в короткий срок!

В наши услуги входят: обработка кромок, поверхностей, сварка, нарезка резьбы, сборка.

Наш представитель **IMPEX LTD** работает в России.
Dr. Evgueny Voronine, Director +7 921 916 3015
Спрашивайте предложения на англ. и рус. яз.

Подрядные строительные работы в Восточной Финляндии

- **Новое строительство и ремонт:**
 - дачи
 - частные и секционные дома
 - бревенчатые дома
- **А также в продаже готовые построенные объекты в Эно:**
 - дачи готовые и строящиеся
- **в Йонесу:**
 - квартиры в этажных домах, отремонтированные
 - квартиры в секционных домах, также строятся новые

Спрашивайте доп. информацию на фин. и англ. и фото по: petri.klemm@telemail.fi
RAKENNUS P.KLEMM OY
Kauppatie 23, 81200 Eno Тел. +358 500 197473

VS-Group OY

СТРОИТЕЛЬСТВО ДОМОВ В ФИНЛЯНДИИ

Ипотека - 5% годовых
Большой выбор участков и проектов

Инженер +358 45 784 50205 (на финском)
Маркетинг +358 400 623 803 (на русском)
Факс +358 13 827 217
info@uunikeskus.fi www.vs-group.fi

Prof. Andrei Manoilo, Diplomaattiakatemia: Venäjänkielinen väestö on suorin tie vaurauteen

Venäjän federaation diplomaattiakatemian kansainvälisten suhteiden professori Andrei Manoilo sijoitti edellisen (marraskuussa 2008 julkaistun) Venäjän kauppatie-lehden haastattelun arvostavasti omille kotisivuilleen. Hän kiitti, että artikkelissa oli oivallettu kansainvälisen politiikan luonne. Tällä kertaa allekirjoittanut kysyi professorilta kohusta, joka on täyttännyt suomalaiset mediat ja jota käydään Viron venäläisten tähden sekä Venäjän roolista EU:ssa. Palaaiko stalinismi Venäjälle? Mitä NATO tarkoittaisi Suomen ja Venäjän suhteille? Professorin mukaan talouskriisi ei ole lisännyt Venäjällä tyytymättömyyttä, häiriöitä tai protesteja. Suuri valtaväestö ennakoii, mitä huomenna tapahtuu. "Venäjä on tottunut taloushäiriöihin eikä näitä tapahtumia pidetä maailmanlaajuisena katastrofina. Tämä kokemus on ehkä vahvuus venäläisessä yhteiskunnassa".

Unohdettu hyvä historia

Venäjänkielisten tilanne on akuutti Baltian valtioissa, vaikka nämä ovat EU:n jäseniä. Erityisen akuutti ongelma on Virossa, jossa lukuisat venäläiset elävät muukalaispassilla. Professorin mukaan Baltiassa kirjoitetaan historiaa uusiksi. Neuvostoliiton sotilaat kuolivat taisteluissa fasismia vastaan alueen riippumattomuuden ja vapauden hyväksi, mutta näitä monumentteja tuhoataan. Baltian maat olisivat paljosta velkaa Neuvostoliitolle: kehittyvät maat, suuret rahavirtot ja kehityksen hyväksi ja korkeasti koulutettua työvoimaa muista osista Neuvostoliittoa. "Tämä tulee selvästi ilmi, jos vertaa Baltian tuotantomahdollisuuksia vuoteen 1940 ja kapasiteettia Neuvostoliiton hajotusta. Baltian aluerajatkin kasvoivat Neuvostoliiton aikana. Baltian maiden nykyinen riippumattomuus ei ole kansallisten vapaustaistelijoiden verellä ja suurilla uhrauksilla ostettu, vaan syntynyt Neuvostoliiton ylimmän johdon lahjana".

Baltian venäjänkielisen väestön kutsuminen "vähemmistöksi" ei ole oikea nimitys. Sellaisen määrittelyn avulla ei tunnusteta väestön oikeutta elää täydellisesti oman sosiaalipoliittisen ideologiansa ja kulttuurisen perinteensä mukaisesti. Latviassa venäjänkielisen väestön osuus on 30 % ja Virossa 28 %. Tallinnassa puolet asukkaista pu-

huu venäjää äidinkielenään. Professorin mukaan vähemmistöksi määrittäminen on "naamari" EU-maiden tarkkailijoita vastaan. Liettuassa on luotu rakentavaa vuoropuhelua venäjänkielisen väestön kanssa, mutta Latviassa ja Virossa pelätään venäjänkielisen väestön poliittista aktivoitumista ikään kuin uhkana kansalliselle turvallisuudelle. Professori käyttää tiukkaa terminologiaa ja vertaa Viron poliittista eliittiä "poliittiseen lahkoon, joka valtionuskontona varten tarvitsee venäläispelkoa massapsykoosiin luomisessa; tilanne ei ole kansallista tai kansainvälistä oikeutta, vaan psykiatriaa".

Professori Manoilon mukaan Viron ja Venäjän välisestä vihasta ei synny taloudellista hyötyä. "Jännitteiden maiden välillä estävät kansantalouksien kehitystä, estävät kaupankäyntiä ja investointeja". Poliittinen vihamielisyys Venäjän kanssa on vaarallista, koska se provosoi Eurooppaa vedetyksi mukaan "hehkuvaan konfliktiin". Mielikuvaa "ulkosesta vihollisesta" on käyttövoima Viron "poliittisille seikkailijoille, jotka tahtovat säilyttää valtansa ja häivyttää unohduksiin taloudelliset vaikeudet, sosiaaliset ongelmat maailmanlaajuisen rahoituskriisin seurauksena ja valtion maksukyvyttömyyden". "Ulkoinen vihollinen" on viimeinen mahdollisuus tietyille poliitikoille säilyttää valtansa. Professori rinnastaa Viron nationalistien vastakkainasettelun Venäjän kanssa Ukrainassa ja Georgiassa jo käytettyyn tekniikkaan. Baltian maiden jäsenyyden EU:ssa vähentää kuitenkin näiden provokaatioita Venäjää vastaan.

Baltian alueen venäläisillä on korkea koulutustaso. Sitä tarvittaisiin alueen talouden ja teollisuuden kehittämiseksi. "Heidän henkinen ja taloudellinen potentiaalinsa on suu-

ri". Monet näistä venäjänkielististä ovat syntyneet Baltian alueella ja he kokevat Baltiat maat kotimaikseen. "Nämä ihmiset eivät ole turvallisuusuhka Baltialle". Sukulaisuus Venäjän venäläisiin voisi luoda EU-alueen venäjänkielisestä väestöstä "erinomaisen, hyvin toimivan mekanismin taloudellisen yhteistyön rakentamista varten, kulttuurivaihtoa varten sekä tieteen ja tekniikan saavutusten edistämiseen. Venäjänkielinen väestö on Baltian valtioille kiistämätön etu kaikkiin muihin EU-maihin verrattuna: siviilisaatioiden välinen vaurauteen".

Väärää Venäjä-pelkoa

"Ei ole yllättävää, että poliittiset tarkkailijat kutsuvat Viroa, Latviaa ja Liettuaa Yhdysvaltojen satelliittivaltioiksi". Niillä on merkittävä rooli psykologisessa propagandassa. Manoilo kertoo esimerkkinä vuoden 2000, jolloin Venäjän FSB paljasti, että liettualaisen Pavel Ilin toimi CIA:n tarpeita varten Vilnassa Liettuan turvallisuuspalveluksessa. Nuoren vakoojan todistajalausunto paljasti paljon USA:n toiminnasta Baltian alueella. USA:n ja sen liittolaisten tavoitteena on Suomessa ja Itämeren alueella luoda paniikki- maista vihamielistä suhtautumista Venäjään. USA:n halu on poistaa Suomen poliittinen puolueettomuus. "Pelko Venäjän uudesta hyökkäyksestä työntää Suomea Yhdysvaltojen ja NATO:n syyliin".

Pelkoa virittävän psykologisen tekniikan avulla rakennetaan "poliittinen psykoosi" Venäjän väitetyistä sotilaallisista uhkasta. "Pakokauhua vahvistaa pelko Venäjän rikollisten tunkeutumisesta maahan venäjänkielisten maahanmuuttajien varjolla". Viro on näissä psykologisen sodankäynnin operaatioissa avainasemassa. Viron poliitikot tahtovat esittää, että venäjänkielinen väestö olisi kansallisen turvallisuuden uhka.

Psykologisessa manipuloinnissa vedotaan tunneperäiseen alitajuisen tasoon, ihmisten muistoihin sodan kauhuista ja muistoihin poliittisesta sorrosta. Tuota mielikuvaa varten länsimaissa julkisessa mielipiteessä Putin ja Stalin yritetään samastaa. "Tällöin tarkoituksena ei ole luoda vain vihamielisyyttä ja pelkoa, vaan elvyttää vanhoja fobioita, pelkoja, neuroosia ja massamytettä". Putin ja Stalin ovat kuitenkin hyvin erilaiset persoonat. Professorin

mukaan Viron poliitikkojen kehittämällä poliittisella myytillä Neuvostoliiton "miehityksestä" on aivan vastaava psykologisen sodankäynnin tavoite.

Professorin mukaan YLE:n haastatteleman Juli Kvitsinskin lausuntoa Venäjän sanktioista NATO-Suomea vastaan ei pidä ottaa vakavasti. Hänen lausuntonsa ei ole ulkoasiainministeriön lausunto. Professori pitää aivan naurettavana, että moisen lausunnon takia on käyty keskustelua Suomessa. Kvitsinki on ansioitunut henkilö, mutta lausunto on mielettömyydessään aivan selvä: "on aivan turha yrittää murskata maata taloudellisilla ja poliittisilla pakotteilla". Professori ei näkisi mitään Venäjän muutosta NATO-Suomea kohtaan; jo tällä hetkellä Venäjä on hyvissä suhteissa useiden Nato-valtioiden kanssa. Kyse on pikemminkin siitä, miten Suomessa muuttuu ulkopoliitikassa ja puolustuksessa. Menettääkö Suomi itenäisyyttänsä puolustusasioissa? Työntääkö tämä politiikka huonoihin suhteisiin Venäjää vastaan?

Suomi ei ole merkityksetön maa Venäjän silmissä. Suomi on tullut entistä tärkeämmäksi erityisesti taloudellisenä kumppanina. Suomi on geopoliittisesti tärkeä osa EU:n aluetta. Professori Manoilo kysyykin, mikä ajaisi rauhallisen puolueettoman Suomen "vapaaehtoisesti" sotilasliiton jäseneksi, jos tuo NATO-sotilasliitto voi jo huomenna suunnitella aggressiivista sotaa. "Jos NATO aloittaa huomenna sodan Irania vastaan, onko Suomen miesten mentävä kuolemaan Lähi-idässä USA:n etujen hyväksi? Tai Pohjois-Koreassa, Afganistanissa, Irakissa? Toki NATO kirjoittaa, että se suojaaa sotilaalliselta hyökkäykseltä Suomea vastaan. Entä sitten, jos tätä uhkaa ei ole? Tällöin uhka on keksittävä, jotta kaikki uskoisivat sen".

Värikäs graafinen PR-materiaali "aggressiivisesta" Venäjästä Etelä-Ossetian sodasta on yksi todiste psykologisesta sodasta, jolla halutaan vaikuttaa voimakkaasti yleiseen mielipiteeseen ikään kuin Venäjä olisi aggressiivinen naapureitaan vastaan. Venäjällä ei eletä mitään euforiaa, onnellista suurta muutosta Obaman tähden. Maailma ei merkittävästi muutu. "Presidentti vaihtui, mutta Yhdysvallat ovat ennallaan".

Juha Molari

Uudet ennustukset lupaavat talouden käännettä

Fitch ja Standard & Poor's ovat vuoden 2009 vaihteessa tiputtaneet Venäjän luottoluokituksen. Muutamat suuret venäläiset yritykset ovat joutuneet neuvottelemaan uudestaan velkojaan, kun HSBC ja Deutsche Bank ovat vaatineet neuvottelua.

Kehittyneisiin alueisiin erikoistunut analyytikko Tim Ash (Royal Bank of Scotland) kirjoitti tuolloin, että Putin hallitus ja Venäjä pyrkivät välttämään vuosien 1998–2000 ongelmat, jolloin Venäjän oli pakko mennä laki kourassa ulkomaille.

"Putinistit inhoavat ehdottomasti Jeltsinin aikakautta. He tekevät kaiken mahdollisen, jotta ei tarvitse kokea uudestaan vuoden 1998 absoluuttista nöyryyttämistä".

Vuoden vaihteen yksipuoliset suru-uutiset ovat vaihtuneet varovaiseksi odotukseksi. Venäjän keskuspankin johtaja Sergei Ignatiev kertoi huhtikuun 2009 alussa, että hän odottaa talouskasvun alun edellytykset hyväksi jo tulevien kuukausien aikana.

Tällöin ei tarvitsisi siltikään pelätä Alekssei Kudrinin varoitusta toisesta aallosta rahoituskriisissä. Maailman markkinahinta öljylle on vakiintunut korkeammalle tasolle kuin Venäjän Federaation viranomaisten laskemat 41 dollaria tynnyriltä. Ruplan likviditeetti on palannut normaalksi ja korot ovat laskeneet pankkien välisillä markkinoilla.

Reuters kertoi huhtikuun 2009 alussa, että analyytikko Tim Ash ker-

toi Venäjän edellytyksistä vahvistaa asemaansa maailman talouskriisin ansiosta. Hän viittasi 400 miljardin dollarin valuuttavarantoon ja vähäiseen velkaan. Venäjä on paremmassa tilanteessa kuin kymmenen vuotta sitten, vaikka nyt markkina-alueillakin on lama.

Kulutusluotto-ongelmien määrä on Venäjällä varsin pieni. Venäjän talouden lasku on jo selvä vuodelle 2009, mutta Ash lausuu, että "kriisi on antanut heille mahdollisuuden näyttää maailmalle. He ovat tehosteet toimintaansa. Tämä on heille erinomainen mahdollisuus rakentaa uudestaan maailmanlaajuisen rahoitusmarkkinoiden arkkitehtuurin ja voittoa siinä keskeinen asema." Ash pitää Venäjän todennäköisnä

liittolaisina rahoitusmarkkinoiden uudelleenjärjestelyissä muita BRIC-valtioita (Brasilia, Intia, Kiina).

Venäjä on käyttänyt vaurautaan asemiansa vahvistamiseksi talousjohtajana, kun se on antanut lainoja Ukrainalle, Valko-Venäjälle, Kirgisiälle ja Armenialle.

Maailmanpankista Klaus Roland meni vielä pitemmälle ja lausui, ettei Venäjä erityisemmin tarvitse maailmaa tarvitse Venäjää, joka on merkittävä toimija kansainvälisessä taloudessa. "Jos Venäjä tahtoo pelata tätä lainoittajan roolia kansainvälisessä taloudessa, Venäjän työ on täysin tervetullut".

Juha Molari